

XXIX Niedziela Zwykła

**Pismo Parafii
pw. NMP
Królowej Polski
w Jarosławiu
42/21 1129**

17 października 2021

W Wigilię Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, po odsłonięciu tablicy pamięci ks. Prałata Mariana Rajchla, planujemy konsekrować nowy ołtarz. Do tego wydarzenia będziemy musieli się wszyscy dobrze przygotować. Duchowym Przewodnikiem będzie diecezjalny liturgista ks. dr Łukasz Jastrzębski, który dzisiaj pełni u nas posługę Słowa Bożego. Ufam, że kazania dzisiejsze a następnie 7 listopada oraz listopadowa Nowenna Miesiący przed Uroczystością Królowej Polski pomogą nam duchowo zbliżyć się do Boga i rozpalic w sercach miłość do Trójcy Przenajświętszej.

Chodzi przede wszystkim o to, abyśmy patrzyli na ołtarz w naszej świątyni z wielką wiarą i czcią. Jest to miejsce święte. Nie wgłębiając się aż tak bardzo w ten temat przez chwilę pomyślmy, ile jest znaków niezwykłości tego miejsca. Kapłan wraz z asystą robi skłony przed ołtarzem, celebrans całuje ołtarz. Ołtarz jest okadzany, dekorowany kwiatami, w jego pobliżu palą się świece, ma piękny biały obrus. Po Mszy św., dla okazania czci i szacunku nakłada się na ołtarz specjalną narzutę. Krótko mówiąc, jest tylko jeden powód dla okazywania największej czci. Jaki? Jest to miejsce, na którym Jezus Chrystus, Syn Boży składa Najświętszą Ofiarę Bogu Ojcu, jest to Stół Wieczery Pańskiej, na którym jest Chleb - Ciało Chrystusa i Wino - Krew Pańska.

Drugą myśl poświęcam dziś sprawom Misji św. Moi kochani - wszyscy, bez wyjątku jesteście odpowiedzialni za dzieło Misji św. To do mnie i do Ciebie Jezus mówię, abyśmy szli z orędziem Dobrej Nowiny do wszystkich narodów. Wspierajmy duchowo i materialnie to dzieło, bądźmy solidarni z wszystkimi misjonarzami. Zainteresowanych Misjami zapraszam na misyjną herbatę w piątek po wieczornej Mszy świętej.

Trzecia myśl to cytata z dzisiejszej Ewangelii: „kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym”. Panie, pomóż nam stawać się z każdym dniem coraz bardziej dyspozycyjnym dla tych wszystkich, których spotykamy w drodze. Bądź nam Panie natchnieniem i siłą. Niech Twoja mądrość zawsze nam towarzyszy.

Moi Kochani - docenimy Nowennę Miesiący i przyjdźmy w najbliższą środę na Nabożeństwo o 17.15 a następnie na Eucharystię. Cieszę się bardzo, że od początku nasz chór razem z chórem z Tuczemp animuje śpiew. Uczcijmy naszą Matkę, oddajmy Jej cześć i złożmy wszystkie sprawy w Jej Matczyne dłonie.

Serdecznie Bóg zapłać wszystkim Ofiarodawcom: zbiórka do puszek na Dzieło Nowego Tysiąclecia wyniosła 3.499,90 zł, ostatnia taca na modernizację, przelewy i wykupione cegielki to łącznie 34.662,34 zł.

Już dziś razem z Akcją Katolicką w naszej parafii zapraszam wszystkich na wieczór wspomnień o ks. Prałacie Marianie Rajchlu, który planujemy w pierwszą środę listopada (3.11) po wieczornej Mszy św. Pozdrawiam i dobrego tygodnia życzę -

„Różaniec: Jest to codzienne spotkanie, którego Maryja i ja nigdy nie zaniedbujemy.” (12 maja 1991)

„Drodzy bracia i siostry, odmawiajcie codziennie różaniec! Gorąco proszę pasterzy, by odmawiali i uczyli odmawiania różańca w swoich chrześcijańskich wspólnotach. Aby każdy umiał wiernie i odważnie wypełniać obowiązki swojego stanu, pomóżcie Ludowi Bożemu powrócić do codziennego odmawiania różańca, do tej przemijającej rozmowy dzieci z Matką, którą «przyjmują w swoim domu»”. (1 października 1997)

„Zachęcam wszystkich, a w szczególności sposób rodziny chrześcijańskiej, aby podążając codzienną drogą wierności, szukały w różańcu umocnienia i oparcia.” (25 października 1998)

Św. Jan Paweł II

CZY WY WIECIE, ŻE MY MAMY PAPIEŻA. Piosenka o św. Janie Pawle II. Przedszkole E. Bojanowskiego. Więcej na www.sluzebniczki-przemysl.pl

W niedzielę, o 14:30, spod bazyliki Matki Bożej Bolesnej, wyruszy marsz prześlągalno-dziękczynny za Kościół i Ojczyznę, w trakcie którego odmawiany będzie różaniec. Pochód zakończy się przy tablicy św. Jana Pawła II przy Ratuszu.

**PO MSZY ŚW. O 16.00 W SALI
OBOK KAWIARENKI SPOTKANIA
MAŁŻENSKIE - ZAPRASZAMY!**

Co chcecie, żebym wam uczynił? Na to pytanie słyszymy jakże ludzką odpowiedź; dwóch uczniów chce być czczonymi prawie na równi z Panem Jezusem, Synem Bożym. Jak to możliwe? Dopiero co kłócili się, który z nich będzie pierwszy, a który ostatni, a teraz jeszcze to? Czyżby nauka Nauczyciela w ogóle do nich nie trafiała? A może oni tylko ją słyszą, a nie słuchają?

A może są tacy jak my; posłuchamy Słowa Bożego w niedzielę, uświadomimy sobie swoje błędy i przez pewien czas nawet staramy się nad nimi pracować, ale... po dłuższym czasie zostajemy przytłoczeni codziennością i nasza praca nad sobą gubi się w nauce, pracy i domowych obowiązkach.

Skupmy się jednak na samym życzeniu dwóch uczniów. **Chcieliby korzystać z chwały Pana Jezusa, ale czy na pewno zdają sobie sprawę z czym to się wiąże?** Tak jak wielu z nas podziwia sportowców, filozofów, a może ludzi majątnych i chciałoby być w tym miejscu co oni, ale niekoniecznie chciałoby przejść znużającą i trudną drogę do ich obecnej pozycji. Chrystus zapłacił najwyższą cenę... za nas. Czy więc egoistyczne pytanie uczniów nie wyklucza ich z zasiadania po prawej i lewej stronie Syna Bożego? Trudne to pytania, ale musimy sobie na nie odpowiedzieć, ponieważ dotyczą one nas dzisiaj tak samo jak uczniów wtedy.

Najważniejsze jednak jest to, że właśnie takimi „ułamnymi w wierze” ludźmi otaczał się Nauczyciel. Jest też więc miejsce i dla nas blisko Boga.

Sebastian Niemkiewicz

Święty Jan Kanty w wieku 23 lat rozpoczął studia na Akademii Krakowskiej. Święcenia kapłańskie otrzymał ok. 1421 roku. Po uzyskaniu tytułu magistra filozofii w 1418 roku, przez osiem lat uczył w Miechowie w szkole klasztornej, prowadzonej przez Bożogrobców. W 1429 roku powrócił do Krakowa obejmując katedrę filozofii a następnie, po odpowiednim przygotowaniu, prowadził również wykłady z teologii. W 1450 roku odbył pielgrzymkę do Rzymu.

Do historii przeszedł jako człowiek bardzo miłosierny i łagodny. Po zajęciach dydaktycznych odwiedzał chorych, organizował pomoc niezamożnym żakom, uczył ich wzajemnej solidarności. Jego przykład pociągał studentów do większej aktywności w społeczności akademickiej.

Święty Jan Kanty z wielkim talentem prowadził wykłady a także starał się wychowywać studentów, przede wszystkim przez osobisty przykład. Prowadził surowy tryb życia, często pościł i wiele się modlił. Można go było spotkać na ulicach Krakowa, jak szedł z tobołkiem ubrań przygotowanych dla potrzebujących.

Obecny patron UJ był niezwykle pracowity, przepisał ręcznie 28 tomów, w sumie piętnaście tysięcy stron! Wszelkie przeciwności znosił z wielką pogodą ducha. Był też gorliwym duszpasterzem, z wielką gorliwością głosił kazania, czerpiąc natchnienie z Pisma Świętego. Miał wielkie nabożeństwo do Męki Pańskiej.

Papież Klemens XIII tak scharakteryzował jego postać: "W jego słowach i postępowaniu nie było fałszu ani obłudy: co myślał, to i mówił. A gdy spostrzegł, że jego słowa, choć słuszne, wzbudzały niekiedy niezadowolone, wtedy przed przystąpieniem do ołtarza usilnie prosił o wybaczenie, choć winy nie było po jego stronie. Codziennie po ukończeniu swoich zajęć udawał się z Akademii prosto do kościoła, gdzie się długo modlił i adorował Chrystusa utajonego w Najświętszym Sakramencie. Tak więc zawsze Boga tylko miał w sercu i na ustach".

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Zachęcamy do udziału w nabożeństwach różańcowych, w naszym kościele odmawiamy go codziennie o godzinie 6.00 i 17.30 oraz o godz. 12.00 i 15.00 w kaplicy.

Dziś Niedziela Misyjna, rozpoczyna się Tydzień Misyjny. Modlimy się za misję na wszystkich kontynentach oraz za misjonarzy, szczególnie za tych, którzy pochodzą z naszej Archidiecezji. Dzisiejsza składka jest przeznaczona na misję. Wszystkich, którym los misji leży na sercu zapraszamy na herbatę w piątek, po wieczornej Mszy świętej.

Jutro dzień św. Łukasza, ewangelisty, modlimy się w intencji służby zdrowia.

Bractwo Szkaplerzne zaprasza w dniu 18 października (poniedziałek) na godz. 15.00 do kaplicy. Po koronce adoracji Najświętszego Serca Pana Jezusa i Niepokalanego Serca MB Szkaplerznej oraz spotkanie formacyjne.

Również w poniedziałek APDC zaprasza na spotkanie o godz. 16.30 w kaplicy.

W tę środę, 20 października, odbędzie się nasza parafialna nowenna - razem z Radiem Fara - przed Uroczystością Królowej Polski.

W sobotę, 23 października, pielgrzymka Dzieła Pomocy Powołaniom do Archikatedry. Organizujemy wyjazd parafialny, zapisy w księgami, wyjeżdżamy o 7:45 z naszego parkingu.

Za tydzień przed naszym kościołem odbędzie się zbiórka Jarosławskiego Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych na rzecz utworzenia integracyjnego Żłobka Muszelka w Jarosławiu. Dzieło to ma błogosławieństwo abp. Adama Szala.

Osoby, które chciałyby dołączyć do grona członków Różańcowych prosimy o kontakt z księgiarnią.

Jeśli ktoś ma do przekazania akordeon to jesteśmy zainteresowani. Parafialne Dzieło Miłosierdzia - tel. 660 465 243.

Dziękujemy za dyżur przy sprzątaniu i prosimy w sobotę parafian z ul. 29 listopada.

INTENCJE MSZALNE NA NAJBLIŻSZY TYDZIEŃ

Poniedziałek - 18 października

- 6.30 + Jerzy, w 45 rocznicę śmierci
+ Wiesław Pęcherek, od rodziny Skrzypek i Pawelek
+ Marian Jurczak, int. od rodziny Węgrzynów
- 7.00 + Wanda, greg. 18
- 18.00 Za umierających i Dusze w Czystcu cierpiące – int. od APDC
+ Beata Przybyło, od Zespołu Szkół Spożywczych, Chemicznych i Ogólnokształcących w Jarosławiu

Wtorek - 19 października

- 6.30 + Wiesław Pęcherek, int. od uczniów, rodziców i wychowawczyń
+ Marian Jurczak – int. od rodziny Węgrzyn
+ Katarzyna, o życie wiecznej dla Niej
- 7.00 + Wanda, greg. 19
- 18.00 + Irena, Konstancja, Jan
+ Beata Przybyło, od ZSSChiO w Jarosławiu

Sroda - 20 października

- 6.30 + Beata Przybyło, od ZSSChiO w Jarosławiu
+ Wiesław Pęcherek, int. od przyjaciół Piotra
+ Zbigniew, o życie wieczne dla Niego
- 7.00 + Wanda, greg. 20
- 18.00 + Karolina Pawlik, w 20 rocznicę śmierci
+ Jan – 1 rocznica śmierci i za zmarłych Rodziców
+ W dniu imienin Ireny Mazurkiewicz

Czwartek - 21 października

- 6.30 + Andrzej Mazurkiewicz, + Irena Mazurkiewicz
O Boże bł. dla Anety
+ Wiesław Pęcherek, int. od przyjaciół Piotra
- 7.00 + Wanda, greg. 21
- 18.00 + Urszula, Jadwiga, Zbigniew, Józef
Dziękczynna za prośbą o rozwój duchowy Grupy Modlitwnej
św. Ojca Pio przez wstawiennictwo Patrona – św. Ojca Pio

Piątek - 22 października

- 6.30 + Wiesław Pęcherek, int. od rodziny Rogów i Skorupskich
+ Helena, w 15 rocznicę śmierci
+ Stefan Prokulewicz od rodziny Wronów z Łańcuta
- 7.00 + Wanda, greg. 22
- 18.00 + Beata Przybyło, od Zespołu Szkół Spożywczych, Chemicznych i Ogólnokształcących w Jarosławiu
+ Zbigniew Bała, int. od państwa Walczków

Sobota - 23 października

- 6.30 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błog. i opiekę Matki Bożej dla Mikołaja w dniu urodzin
+ Marysia, w rocznicę śmierci
+ Wiesław Pęcherek, int. od Sabiny i Rafała Zajchowskich z Wrocanki
- 7.00 + Wanda, greg. 23
- 18.00 Z okazji 40 urodzin Roberta, o błog. Boże i opiekę Matki Bożej, int. od Sióstr z Rodzinami
+ Mieczysław, w 27 rocznicę śmierci

Niedziela - 24 października

- 6.30 Za Parafian
- 8.00 + Aniela, Antoni, Teresa, Edward
- 9.30 W intencji róży św. Krzysztofa i ich rodzin
- 11.00 + Ryszarda Niedźwiedź
- 12.15 + Wanda, greg. 24
- 16.00 + Krzysztof Krzeszowiec – o zbawienie wieczne
- 18.00 + Leokadia i Tadeusz, od rodziny Glysco

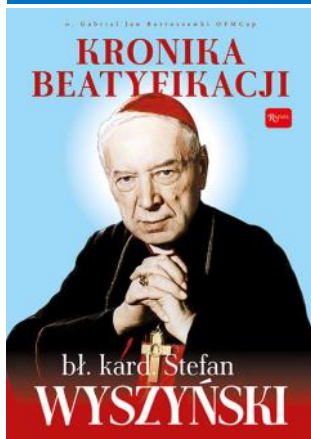
Kalendarium liturgiczne

18 X Poniedziałek. Święto św. Łukasza, ewangelisty.

20 X Środa. Wspomnienie św. Jana Kantego, przebitera.

22 X Piątek. Wspomnienie św. Jana Pawła II, papieża.

CIEKAWY PROPOZYCJE Z MAKSYMILIANA

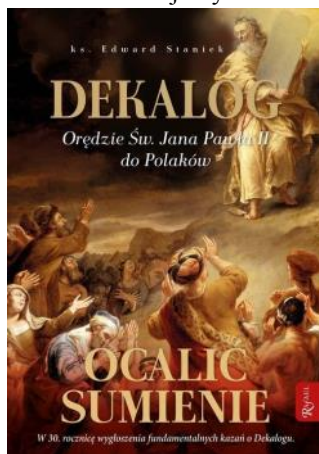
KRONIKA BEATYFIKACJI – O. Gabriel Jan Bartoszewski OFM-Cap

Wyjątkowy, bogato ilustrowany album prezentujący postać kard. Stefana Wyszyńskiego. Zawiera zarówno materiały archiwalne, jak i współczesny obraz miejsc, z którymi wielki mąż stanu był szczególnie

związany. Opowieść zamknięta została relacją z uroczystości beatyfikacyjnych. Całość uzupełnia starannie opracowane kalendarium życia i działalności Prymasa. Autor, o. Gabriel Jan Bartoszewski, osobiście znał Kardynała i towarzyszył mu, a po jego śmierci prowadził proces beatyfikacyjny na szczeblu diecezjalnym.

DEKALOG. ORĘDZIE ŚW. JANA PAWŁA II DO POLAKÓW – ks. Edward Staniek

Trzydzieści lat temu, w czerwcu 1991 roku, u progu odzyskanej wolności, do Polski, swojej Ojczyzny, przybył Jan Paweł II, by w tym szczególnym momencie

dzieje przypomnieć rodakom prawdy Dekalogu. Wygłoszone wtedy przez Ojca Świętego nauki pozostały nieodrobioną do dziś katechezą. Do rozważań nad papieskimi katechezami wracamy dziś wraz z ks. prof. Edwardem Stańkiem, który prostym językiem próbuje ukazać nam ich sedno.

Kochani Przyjaciele Misji

Przesyłam serdeczne pozdrowienia z odległej wioski Mandama. Pragnę trochę przybliżyć to miejsce wszystkim zainteresowanym oraz tym, którzy mają swój wkład duchowy i finansowy w dzieło pomocy mieszkańcom Afryki.

Mandama to wioska położona w pięknej dolinie górskiej, otoczona wzgórzami masywu gór Mandara. Mieszkają tutaj ludzie ze szczepu Daba, mają oni swój odrębny język i bogatą kulturę. Dabowie trudnią się uprawą ziemi. Przyzwyczajeni są do ciężkiej pracy: sadzenia ziaren miłu i orzeszków ziemnych wśród kamieni na odległych polach, położonych na wzgórzach. Całą pracę w polu wykonują ręcznie, a plony muszą znieść na głowie.

Przez długie lata walczyli z kolonizatorem, a potem w wolnym kraju od r. 1960 z muzułmańskim feudałem Babale, który prowadził wśród nich akcję przymusowej islamizacji. Babale uważał północny Kamerun za teren religii muzułmańskiej. Toteż nimile został przyjęty postępek sędziy wioski, który zezwolił w 1966 roku osiedlić się w wiosce katolickiemu misjonarzowi. Szef wioski musiał odejść. Internowany już nigdy nie mógł wrócić do swych rodzinnych stron.

Służbę ewangelizacyjną w Mandama rozpoczęli oblaci: misjonarz francuski, o. Pascal, a po nim o. Czesław Szubert, Polak. Wśród przesładowań ze strony muzułmanów była to służba trudna i mozolna. W 1974 r. do Mandama przybył drugi polski misjonarz, o. Marian Biernat, który do współpracy zaprosił siostry z naszego zgromadzenia Siostr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej. Spodziewał się, że posługa siostr przy chorych, trędowatych, biednych, opuszczonych i zaniebawianych dzieciach pozyska serca Dabów, a w przyszłości zaowocuje w ewangelizacji. Tak więc nasze siostry rozpoczęły swoją służbę misyjną w Mandama od r. 1975.

Dzisiaj nie ma tu już polskich Ojców Oblatów, parafię przejęli tubylcy księża diecezjalni. Kilka lat temu w Mandama otwarto szkołę licealną, przybywa więc młodzieży. Prowadzimy internat misyjny, w którym przebywają dziewczęta z odległych wiosek. Rodzice są wdzięczni, bo wiem dziewczęta mogą się uczyć, a przy tym otrzymują wychowanie moralne. Prowadzimy również przedszkole, o którym pisałam w poprzednim liście.

Do przedszkola przychodzi czterdzieści dzieci z wioski. Oprócz zajęć objętych programem, dzieci otrzymują również posiłek. Wśród nich jest dużo dzieci osierotych. Z Waszą pomocą możemy je przyodziać i nakarmić, tak jak chce tego Chrystus.

Realizacja projektu modernizacji przedszkola została już podjęta. Rozpoczęliśmy od przebudowy jadalni. Za wszelką pomoc, czy to duchową czy finansową, składam Bóg zapłać! Pozdrawiają siostry z Mandama wraz podopiecznymi

ROZEŚMIANE BUZIFE - Doumé, Kamerun, 1.07.2007

Witam serdecznie

Może niektórym mój list trochę zadziwi, ale moje serce jest pełne wdzięczności i radości. Chcę nią podzielić się z moimi Przyjaciółmi, ludźmi dobrej woli, którym sprawa misji nie jest obojętna.

Przesyłam bardzo serdeczne pozdrowienia z Doumé, gdzie wczoraj zakończyliśmy rok szkolny w przedszkolu św. Jana Bosko. 148 dzieci otrzymało swoje zeszyty, świadectwa, swoje prace, po raz pierwszy rodzice dostali kartę zdrowia dziecka, gdzie mogli zobaczyć, jak ich dziecko się rozwijało.

Dzieci oczywiście najbardziej cieszyły się z tych paczek, gdzie były cukierki, ciastka (które zaraz zniknęły w ich buzi), małe paczki, prażonej kukurydzy oraz nowoski! - szczoteczka do zębów (własna) i pasta do zębów. Te nowoski wprowadziłyśmy w przedszkolu, po każdym posiłku, jakiej dzieci spożywały trzy razy w tygodniu w przedszkolu.

Wielu z Was przyczyniło się do tego, że dzieci miały co jeść przez cały rok szkolny. Wszystko to dzięki dobroci i pomocy naszych Dobrodziejów, którzy w ten czy inny sposób, przez modlitwę, ofiarę i dary przyczynili się do poprawy życia dzieci tutaj w Doumé.

DZIĘKUJĘ więc każdemu i wszystkim razem za Wasze dary w roku 2006/2007 na rzecz maluchów, które są Wam bardzo, bardzo wdzięczne. Ich roześmiane buzie mówią o tym same za siebie.

Niech Bóg wynagrodzi i prowadzi. Ufam, że i do zobaczenia w nowym roku szkolno-katechetycznym. Zapewniam o modlitwie.

Szczęść Boże - Serdecznie pozdrawiam, tym razem z zimnego Sudanu. Temperatury spadły u nas do 20 stopni, a to oznacza, że jest bardzo zimno. Wielu ludzi cierpi. Jak jest

gorąco, to wszyscy cierpią, ale jak jest zimno, to cierpią biedni, bo nie mają się czym przykryć w nocy ani w co się ubrać w dzień. Dzieci zaczęły przychodzić do szkoły bardzo późno, bo i słońce jest leniwe: nie chce wstawać i budzić ludzi, a nie wszyscy mają zegarki. Na szczęście nauczyciele w tym roku nie biją dzieci za spóźnienie, tylko rozmawiają z nimi. Wiedzą, że nigdy bym na to nie pozwoliła, bo serce by mi pękło. Wszyscy w tym kraju są bardzo zranieni. Mimo to w końcu ktoś musi zrozumieć, że zadawanie bólu nie rozwiąże problemu. Oprócz pozdrowień zwracam się z prośbą o modlitwę. Ostatnio żyjemy jak na śpiącym wulkanie. Sytuacja nie jest ciekawa: rozłam w rządzie i wojsku. Mniej więcej tydzień temu zastrzelono kogoś, kto opowiadał się za interwencją międzynarodową w Darfurze. Następnie zabito 5 żołnierzy, po nich następnych. Są aresztowania. Dzisiaj w naszej miejscowości Hilla Mayo, szkoły państwowe wysłały dzieci do domu bardzo wcześniej. Zrodziła się atmosfera paniki. Wszędzie jest pełno wojska, zwłaszcza na dachach domów, skąd obserwują, co się dzieje.

Planowaliśmy we wspólnocie pojechać na nocną adorację do katedry około 20 km od nas, aby się przygotować do jutrzejszej uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata, ale w tej sytuacji zdecydowaliśmy zostać w domu. Będziemy adorować Jezusa w naszej kaplicy. Jeszcze raz proszę o modlitwę, by pozwolono Chrystusowi królować w Sudanie. Z serca dziękuję Siostra Elżbieta